

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmæ Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De modo contrahendi Matrimonium. Cap. XVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46132)

er latrones inuenitur aliquis qui tale officium velit habere. Ipse
 dicitur in die iudicii, si queratur ab eis ubi filii carum? Ipse dāna-
 buntur quasi eos occiderint. Exponendo enim se omnibus quasi
 suffocauerūt eos. ¶ Undecimum est, quod matrimonium est unū
 de septem sacramentis ecclesie. Si quis in aqua baptismi lutum
 haureret, vel alio modo sacramento baptismi contumeliam
 faceret, nō esset parū culpabilis. Sic nec parū culpabilis est qui
 alterādo sacramento matrimonij cōtumeliā facit. ¶ Duodeci-
 mum est, virtus magna matrimonij, quā multis potest ostendi.
 Primo per hoc quod opus carnale quod sine eo esset mortale, cum
 eo est veniale, vel omnino sine peccato. Secundo per hoc quod re-
 motū est cōtra mala quā ex meretricio sequuntur concubitu,
 quae sunt sterilitas, prolis interfectio, incestus. Tertio per hoc
 quod adeo efficacis est ad cōcordiā faciendā, quae adeo placet Deo,
 sicut discordiā multū ei displicet. Tota patria vna vno matri-
 monio quādoque ad cōcordiā reducitur. Prou. 6. Sex sunt quae
 odit Deus, & septimum detestatur anima eius. Septimum
 quod detestatur est ille qui seminat inter fratres discordias.
 Quarto per hoc quod defendit hominem ex ea parte qua diabolus
 cum fortius impugnat. Job 40. Fortitudo eius in lumbis eius.

De modo contrahendi Matrimonium. CAP. XVI.

Orandum ergo quod ille qui vult contrahere matrimo-
 nium, Primò debet habere intentionē ad Deū: vt scilicet cō-
 trahat desiderio generādi filios secundū carnē, qui post sūt filij
 Dei per adoptionē. In illis enim qui Deū excludūt ad intētionē
 sua potestate habet demoniū. Tob. 6. dixit angelus Tobiae mi-
 noris. In eos qui cōiugium ita suscipiunt, vt Deū a se & a sua mēte
 excludāt, & lux libidini ita vacēt, sicut equus & mulus in quib⁹
 nō est intellectus, habet super eos demoniū potestate. Et in eo-
 dem. Accipies virginē eū timore Domini, & amore filiorū magis
 quā libidinis ductus. Itē eiusdē 8. dixit Tobias minor: Nūc Do-
 mine tu scis quoniam nō luxurie causa accipio vxorē meam, sed
 pro posteritatis dilectione in qua benedicatur nomen tuū in se-
 cula seculorū. ¶ Secūdo debet eligere vxorē similem sibi nobilem si
 nobiles est, ignobilis si est ignobilis. Gen. 2. Faciamus ei adiuto-
 riū similem sibi. De costa viri formauit Dñs mulierem, ne posset
 vnus cōtra alterū gloriari se esse de nobiliori genere. Non for-
 mauit De⁹ mulierē de capite, ne crederetur formata ad domina-
 tionē. Neq; de pede, ne crederetur subiiciēda in seruiturē: sed de
 costa, vt hat eatur tāquā socia. Poēta: Si qua voles aptē nubere,
 nube

nube pari: Paritas ista nō solū artēdēda est quantū ad nobilitatē, sed etiā quātū ad iunētūrē & pulchritudinē. Quādo enim inanis & pulchra nubit seni & deformi, habet eū exolum & ad tera efficitur. Paritas ista bene in anulo ostēditur: qui si stricte sit, digito nō cōgruit: si latior, decedit. Sic se habet inter cōiugēs si sint dispares: quia vel simul manentes non sunt concordēs, vnus ab altero discedit. ¶ Tertio, vt cū tali contrahat, quæ sit progenie bona. Nō debet ducere filiā vsurarij vel raptoris. Hic enim fuit vna de causis diluuij. Vidētes enim filij Dei filias minimum quōd essent pulchræ, acceperūt vxores sibi ex omnibus quas elegerāt. Gen. 6. Filij Dei vocātur qui erāt de stirpe Seth filij hominū qui erāt de stirpe Cain. ¶ Quarto q̄ persona cū contrahit sit bona & prudens, quod est vnū de magnis donis Dei. Pro. 19. Domus & diuitiæ dātur à parētibus: à domino vero patriē vxor prudēs. Ecl. 26. Mulieris bonæ beatus vir. Et in eodē Pars bona, mulier bona, in parte bona timētū Deū, dabitur pro factis bonis. Et in eodē: Gratia super gratiā, mulier sancta pudorata. 1. Cor. 6. Sāctificatus est vir infidelis p̄ muliere fidei.

Quod opus carnale sit illicitum & quod licitum. Et quot opus requirantur ad hoc quōd opus carnale fiat sine culpa & meritorie. Et quot sint quæ requirāt inseparabilitatem matrimonij.

CAP. XVII.

Sequitur videre de opere carnali, quod sit illicitū & q̄ licitū. Poterit tamē videri alicui q̄ op⁹ illud nūquā fiat sine culpa. ¶ Primò p̄ hoc q̄ dicit Aug. in li. de fide ad Pe. Sine libidine nō est parētū cōcubitus. ¶ Secūdò per hoc quod dicit gl. Hier. super illud 1. Pet. 3. Vt non impediātur orationes vestre. Impediuntur orationes officio cōiugali comemorat: quia quotiescūq; vxori debet reddo, orare nō possum. Vult enim secūdū gl. illā, reddicio debet semp habere culpā, cū semper orationē impediāt. ¶ Tertio per hoc quod dicit gl. super illud 1. Cor. 6. Qui fornicatur, in corpore suo peccat. Hic propriē seruit anima corpori, sed vbi anima debet dominari corpori, seruit ei, videtur esse peccatū, cū sit priuatio debiti ordinis. ¶ Quarto per hoc quod dicit gl. super illud. Sic totus homo absorbetur à carne, vt iā dici nō possit spiritus meus suus esse, sed simul totus homo dici possit caro. ¶ Quinto per hoc q̄ semper in illo opere videtur esse immoderata cōcupiscentia. Et dicēdū est quōd opus illud exerceri potest sine culpa, & etiam meritorie, in tribus casibus. ¶ Primus est, cū causa prolis suscipiēda & ad cultū Dei educēda, cū aliis de necessitate circumstātijs. Aug. Cōcubitus necessarius est causa generandi.